

ಎಡವಟ್ಟಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ. ನೇನು ಹಾಕೊಂಡ್ದರೆ. ಬೀ ಕೇರೋಫುಲ್, ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ಟ್ರೈ ಮಾಡೋವಾಗ ಹ್ಯಾಗ್ ಮಾಡ್ಡಿ. ದೆಫಿನೆಟ್ ಯು ವಿಲ್ ನಾಟ್ ಫೇಲ್.” ಎಂದ ಮುಗ್ಗೇದಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನ ಕೇಳಿ ವೆಂಟೆಲ್ ಯಾದವ್ ಒಳಗೊಂದು ಸುತ್ತಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ಅವಾಪ್ಪಿದ್ದರು. ಅದ್ದೂಪುದನ್ನ ಲೆಕ್ಕಿಸದೆ ಮುಗ್ಗೇದಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಎಷ್ಟು ಹೊರ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆ ಕ್ಷಣಿದಲ್ಲಿ ಥಟ್ಟನೆ ಪ್ರಚಾಳ ಜೋಶಿ ನೆನಪಾಗಿದ್ದಳು. ಮೊನ್ಹೆ ಸಿಕ್ಕಿದಾಗ ಅವಳ ಘೇನ್ ನಂಬರ್ ಫೀಡ್ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಲ್ಲಿರ್ ಉತ್ತಿದ್ದರು. “ಎನ್ ಪ್ರೈಫೇಸರ್ ಸಮಾಚಾರ. ಅಯ್ಯಾ ನೆನಪಾಬಿಟ್ಟೆ ನಾನು.” ಪ್ರಚಾಳ ಜೋಶಿ ನಷ್ಟಿದ್ದರು ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ತೇಲಿ ಬಂದು ಮುಗ್ಗೇದಿಯವರ ಕಿವಿ ತುಂಬಿಕೊಂಡಿತ್ತು. “ಸೆಂಟುರಿಗೆ ಬರ್ಫಿಯಾ, ಉಟ್ಟ ಮಾಡೋಣ. ಇವೊತ್ತು ನಂದೆ ಬಿಲ್ಲು.” ಎಂದಿದ್ದರು ಮುಗ್ಗೇದಿ. “ಘೇನ್, ನೀನು ಕರೆಯೋದು ಹೆಚ್ಚಿ ನಾನು ಬರೊದು ಹೆಚ್ಚಿ. ಶಾಪ್ರೋ ಬಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಅಲ್ಲಿತ್ತಿರ್ನೀನ್.” ಎಂದಿದ್ದರು ಜೋಶಿ.

ಹೇಳಿದರೆ ಬಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಪ್ರಚಾಳ ಜೋಶಿ ಬಂದಿದ್ದರು. ಟೆಲೆಟ್‌ರ್ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಯಂತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಜೋಶಿ ತಲೆಯಿ ಕೂಡಲಿಗೆ ಕಲರ್ ಹಾಕಿದ್ದರು. ಆದರೆ, ಜೋಶಿತ್ತಾಪ್ತಿದ್ದ ಕ್ಕೆ ತೋಳು ಮತ್ತು ಕೆನ್ಸೆಗೆ ಜೋಶಿಯ ವಯಸ್ಸನ್ನ ಮರೊಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿರಲ್ಲಿ. ಜೋಶಿ ಮಾಮೂಲಿಯಾಗಿ ಏರಡು ಹೆಗ್ಗೆ ಜೆನ್ ಹೇಳಿದ್ದರು. ಮುಗ್ಗೇದಿ ಅಥರ್ ಬಾಟ್‌ಲ್ ರೆಡ್ ವೇನ್ ಹೇಳಿದ್ದರು. ತಿನ್ನಲು ಪೆಪ್ಪರ್ ಚಿಕನ್, ಕ್ರೆಮ್ ಮಸಾಲ, ನೀರು ದೊಸೆ ಹೇಳಿದ್ದರು. ದಿಫ್‌ವಾದ ಮೂರು ಗುಣಕು ವೇನ್ ಕುಡಿದು ಮುಗ್ಗೇದಿ. “ಪ್ರಚಾಳ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ವಿವರ ಹೇಳೋಣ ಅಂತ. ಮೊನ್ಹೆ ನೀನು ಮುಕುಂದ ರಾವ್ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದರೆಯಲ್ಲ. ಅಂಥದ್ದೇ ಬಂದು ಪ್ರಾಭುಂಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಿನ್.” ಎಂದರು. “ಎನ್ನೇ ಅಂಥ ಪ್ರಾಭುಂ. ನೀನು ಜೀನಿಯಸ್ ಅಲ್ಲೂ. ಸಾಲ್ಪ್ ಮಾಡೋ ಕೊಸಿಟಿ ನಿಂಗಿಲ್ಲಿನೂ ಪ್ರೈಫೇಸರ್.” ಎಂದು ಪೆಪ್ಪರ್ ಚಿಕನ್ನಿನ ತುಂಡನ್ನು ಬಾಯಿಗಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮೆಲ್ಲಿಗೆ ನಮಿಲಿದ್ದಳು. ಮುಗ್ಗೇದಿ, “ನಮ್ಮ ಮನೆ ಕೆಲಸದವರಿಗೆ ನಲವತ್ತಾರು ವರ್ಷ - ಅವಳ ಅಥಾರ್ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ರೆಕಾರ್ಡ್ ಅಗಿರುವ ದೇಟ್ ಅಥ್ ಬರ್ಫ್ ಪ್ರಕಾರ. ಈ ಬಿದು ವರಷಗಳಿಂದ ದೈಹಿಕ ಸಂಖಂದರಲ್ಲಿದ್ದಿವಿ. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಜೋತೆ ಪಡೆದ ಸುಖಿಯಂತಹ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸುಖಾನ ಅನುಭವಿಸಬಿಟ್ಟಿದ್ದಿನ್. ನಾನೂ ಆಗಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಮಸ್ತಾಗಿ ನೋಡ್ಲಿಂಡಿದ್ದಿನಿ ಅನ್ನ. ಮುಕುಂದ ರಾವ್ ಭರ ನಾನು ಅನ್ ಮ್ಯಾರಿಡ್ ಮುಡಿನ ಪ್ರೈಂಟ್ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಕೆಲಸದವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಾಗದರೆ ಆಪೋವನ್ ಕೂಡಾ ಆಗಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧ ಅವಳ ಗಂಡನೆಗೂ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ಅಂಥ ಭಯ, ಆತಂಗಳೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ, ಈ ಮೂರು ತಿಂಗಳಿಂದಲೂ ಅವಕು ಏನಾದರೂ ಮಾಡಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸುವರೆ ನನಗೆ ದುಂಬಾಲು ಬಿಧ್ಯು ಹಿಂಸೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಲೆ. ಗಂಡ ದಿನವೂ ಕುಡಿದು ಬಂದು ಹಿಂಸೆ ನೀಡುತ್ತಾನೆ. ಗಂಡನ್ನು ಕೊಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ತಾನೇ ನೇನು ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಸಾಯಿನಿ ಅಂತ ಹೆದರಿಸ್ತಿದ್ದಾಲೆ...” ನಿಟ್ಟಿಸಿರು ಬಿಟ್ಟು ಹೇಳಿದ್ದರು. ಪ್ರಚಾಳ ಜೋಶಿ, “ನೀನು ಏನೂ ಮಾಡ್ಡೇಂ. ಸುಮ್ಮನೆ ನಿನ್ ಮಕ್ಕಳ ಜೋತೆ ಅಮೆರಿಕಕ್ಕೆ ಹಾರಿಬಿದು. ಎಲ್ಲಾ ಸಾಲ್ಪ್ ಅಗುತ್ತೆ. ಇಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ತಿಂಗಳಿಗೊಂದು ಸಾರಿ ಬೇಕಾದ್ದೆ ನಾನೇ ಬಂದು ಬಂದು ರಾತ್ರಿ ಪ್ರೋತ್ಸಹ ಕಂಪನಿ ಕೊಡ್ಡಿನ್.” ಎಂದು ಜೋರಾಗಿ ನಕ್ಕಾಗ ಆಕೆಯ ಹಲ್ಲುಗಳು ಮೌಕಪಕವಾಗಿ ಕಂಡಿದ್ದವು. ಸಿಗರೇಟೆಂದನ್ನ ಮುಗ್ಗೇದಿಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ತಾಪೋಂದನ್ನ ಹಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಮುಗ್ಗೇದಿಯವರು ರೆಗ್ಸುಲ್ರ್ ಸ್ಟ್ರೋಂಗ್ ಮಾಡುವವರಲ್ಲ. ಇವೊತ್ತಿನ ಸಿಗರೇಟು ತುಂಬಾ ಮಜಾ ಕೊಡುತ್ತಿತ್ತು. “ಹುಮುಬಾರು ಕಣೋ, ಸಿಗರೇಟೆನಲ್ಲಿ ಬಾಗ್ ಬೆರೆಸಿದ್ದೆ, ಎಷ್ಟು ಹಗುರ ಅಗ್ರೀಯ ನೋಡು ಇವೊತ್ತು. ಸ್ಟ್ರೋಕ್ ಹಾರಿದರೂ ಹಾರಬಹುದು.”